

Sygn. akt *XVII AmT 27/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>
Protokolant –	Sekr. sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu 25 stycznia 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) sp. z o.o. w L.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

z udziałem zainteresowanego ***(...) S.A. w W.***

o zmianę umowy ramowej o dostęp do kanalizacji kablowej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. w L. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 9 grudnia 2020 roku, numer DR.WIT. (...)(...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) sp. z o.o. w L. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. zasądza od (...) sp. z o.o. w L. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 737 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmT 27/21*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, decyzją z 9 grudnia 2020 r., numer DR.WIT. (...) (...), po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...), (...), (...)) z dnia 20 marca 2020 r. o wydanie decyzji zmieniającej umowę ramową o dostęp do kanalizacji kablowej (...) nr (...)/(...) zawartą w dniu 6 marca 2013 r. (dalej „Umowa Ramowa”) pomiędzy (...) a (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. (dalej (...)), na podstawie art. 22 ust. 1 i 2 w związku z art. 24a ust. 1 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2410 ze zm. (dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm., dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 ze zm. dalej „Pt”), zmienił

postanowienia Umowy Ramowej w ten sposób, że ustalił w całości zasady i warunki świadczenia przez (...) na rzecz (...) usługi dostępu do kanalizacji kablowej (...), szczegółowo określone w decyzji.

Powód – spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. zaskarżyła ww. decyzję w następującym zakresie:

- a) Część I - zasady ogólne, rozdział 3, ust. 16,
- b) Część I - zasady ogólne, rozdział 4, ust. 4 lit. c),
- c) Część I - zasady ogólne, rozdział 5, ust. 1,
- d) Część I - zasady ogólne, rozdział 6, ust. 1 lit. a), c), d),
- e) Część I - zasady ogólne, rozdział 6, ust. 2,
- f) Część I - zasady ogólne, rozdział 6, ust. 3,
- g) Część II – procedury dostępu, rozdział 2, ust. 1.

Powód zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1. art. 110 § 1 k.p.a. w zw. z art. 18 ust. 6 ustawy o wspieraniu rozwoju, poprzez wydanie decyzji zmieniającej warunki ustalone we wcześniejszej decyzji organu, pomimo braku podstaw do zmiany wcześniej wydanej decyzji,
- 2. art. 22 ust. 9 ustawy o wspieraniu rozwoju, poprzez błędne przyjęcie przez Prezesa UKE, iż w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, zachodzą przesłanki wydania decyzji w celu ochrony interesów użytkowników końcowych lub potrzeby zapewnienia skutecznej konkurencji, w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja faktycznie nie zmierza do ochrony interesów użytkowników końcowych lub potrzeby zapewnienia skutecznej konkurencji, lecz jedynie służy ochronie interesów (...),
- 3. art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, poprzez naruszenie obowiązku zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu przy wydawaniu rozstrzygnięcia.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji w części, tj. dostosowanie Decyzji do warunków zawartych w Decyzji (...), poprzez:

- a. usunięcie treści ust. 16 w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 3”,
- b. przywrócenie postanowień ust. 4 lit. c) w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 4”, poprzez zastąpienie ust. 4 lit. c) w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 4” zaskarżonej Decyzji, następującą treścią, zgodną z Decyzją (...):

„Instalacji przez OK w Kanalizacji kablowej urządzeń aktywnych (w szczególności wzmacniaczy, zasilaczy) lub Kabli telekomunikacyjnych stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa lub powodujących zakłócenia dla innych kabli bądź urządzeń z zastrzeżeniem Części II Rozdział 5 ust. 8-13 lub”

- c. przywrócenie postanowień ust. 1 lit. c) w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 5”, poprzez dodanie w ust. 1 w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 5” następującej treści pod lit. c): „oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji („Oświadczenie”)
- d. przywrócenie postanowień ust. 1 lit. c) w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 6”, poprzez zastąpienie ust. 1 w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 6” skarżonej decyzji następującą treścią zgodną z Decyzją (...):

„1. OU ma prawo naliczenia kar umownych w przypadku:

a) samowolnego wykonania przez OK w czasie trwania Nadzoru nieciągłego, bez zgody OU, instalacji Infrastruktury OK lub zmian w Kanalizacji kablowej – wysokość kary umownej wynosi 10 (dziesięć) % czynszu miesięcznego za każdy dzień liczony od dnia poinformowania OK o stwierdzonych nieprawidłowościach, do dnia usunięcia stanu niezgodnego z Umową Ramową lub Umową Szczegółową,

b) poddzierżawienia lub oddania przez (...) kablowej w inną formę bezpłatnego albo odpłatnego korzystania podmiotom trzecim, bez zgody OU – wysokość kary umownej wynosi 10 (dziesięć) % czynszu miesięcznego za każdy dzień liczony od dnia poinformowania OK o stwierdzonych nieprawidłowościach do dnia usunięcia stanu niezgodnego z Umową Ramową lub Umową Szczegółową,

c) umieszczenia w Kanalizacji kablowej urządzeń aktywnych, kabli innych niż Kable telekomunikacyjne lub Kabli telekomunikacyjnych niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa i zakłóceń o których mowa w Części I Rozdział 4 ust. 9 – wysokość kary umownej wynosi 500 (pięćset) złotych za każdy dzień utrzymywania takich urządzeń lub kabli, od dnia poinformowania OK o stwierdzeniu zainstalowania przez OK takich urządzeń lub kabli, za każde pojedyncze urządzenie lub kabel,

d) nieusunięcia Infrastruktury OK z Kanalizacji kablowej, w terminie, w którym mowa w Części II Rozdziału 5 ust. 1 lub ust. 7 lit. c) – wysokość kary umownej równa jest czynszowi miesięcznemu za daną Realizację udostępnioną OK powiększonemu o kwotę 10 (dziesięciu) % za każdy dzień opóźnienia w usunięciu Infrastruktury OK,

e) prowadzenia niedozwolonych prac w Kanalizacji kablowej, tzn. wejścia do Kanalizacji kablowej bez zgłoszenia tego faktu służbom OU lub przed rozpoczęciem Nadzoru OU (w przypadku gdy OK zgłosił zamiar prac planowych) – wysokość kary umownej wynosi 3000 (trzy tysiące) złotych za każdą z takich prac,

f) uszkodzenia Kanalizacji kablowej z winy OK – wysokość kary umownej wynosi 500 (pięćset) złotych”

e. usunięcie postanowień ust. 2 w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 6”

f. usunięcie postanowień ust. 3 w „Część I Zasady Ogólne, Rozdział 6”

g. przywrócenie postanowień ust. 1 w „Część II Procedury Dostępu, Rozdział 2”, poprzez zastąpienie ust. 1 w „Część II Procedury Dostępu, Rozdział 2” skarżonej decyzji, następującą treścią zgodną z decyzją (...):

„OU zobowiązany jest udostępnić Kanalizację kablową niezwłocznie, ale nie później niż następnego dnia od dnia zawarcia Umowy Szczegółowej, chyba że Strony określą w Umowie Szczegółowej inny termin.”

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od Powoda na rzecz Zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, figurującymi w Rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych pod numerami: 1 ((...)) oraz (...) ((...)). (okoliczność bezsporna)

W dniu 6 marca 2013 r. powodowa spółka – (...), zawarła z zainteresowanym – (...), umowę ramową o dostęp do kanalizacji kablowej (...). (okoliczność bezsporna)

Decyzją z 11 września 2018 r. nr (...) WIT. (...) (...) (dalej: „Decyzja (...)”) Prezes UKE określił warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej (...), w tym kanalizacji kablowej.

Dowód: Decyzja z 11 września 2018 r., k. 78 akt adm.

Pismem z 3 października 2019 r. spółka (...) zwróciła się do (...) z wnioskiem, o zmianę Umowy Ramowej. W odpowiedzi na wniosek (...), (...) zajął stanowisko w sprawie.

(...) wyznaczyła temu Przedsiębiorcy ostateczny termin – tj. do 3 stycznia 2020 r., do ustosunkowania się do propozycji zaproponowanej zmiany Umowy Ramowej.

W kolejnym piśmie, datowanym na 3 stycznia 2020 r., (...) nie zaakceptowała przedstawionego projektu umowy ramowej na dostęp do kanalizacji kablowej (...).

Wobec tego, wnioskiem z 20 marca 2020 r., spółka (...) zwróciła się do Prezesa UKE o wydanie decyzji zmieniającej Umowę Ramową.

Dowód: okoliczność bezsporna, wniosek z 20 marca 2020 r., k. 1 akt adm.

Prezes UKE zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego o wydanie decyzji zmieniającej umowę ramową o dostęp do kanalizacji kablowej (...) nr (...)/(...) zawartą 6 marca 2013 r. pomiędzy (...) a (...). Jednocześnie, Prezes UKE wezwał Wnioskodawcę do uzasadnienia opłat z tytułu dostępu do kanalizacji kablowej, a (...) do zajęcia stanowiska w sprawie.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 27 kwietnia 2020 r., k. 9 akt adm.,

Strony odpowiedziały na ww. wezwanie organu.

Dowód: Odpowiedź (...) z 12 maja 2020 r., k. 24 akt adm.

Odpowiedź (...) z 14 maja 2020 r., k. 19 akt adm.

Prezes UKE zawiadomił strony oraz Prezesa UOKiK o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego projektu decyzji w sprawie.

Dowód: Zawiadomienie z 7 października 2020 r., k. 181 akt adm., k. 186 akt adm.

Po zapoznaniu, spółka (...) zaakceptowała niniejszy projekt. Natomiast spółka (...), zgłosiła szereg zastrzeżeń.

Dowód: Pismo z 30 października 2020 r., k. 198 akt adm.,

Pismo z 2 listopada 2020 r., k. 200 akt adm.

Prezes UKE poinformował strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a także wypowiedzenia się co do zgromadzonych materiałów i dowodów w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma.

Dowód: Pismo z 3 listopada 2020 r., k. 193 akt adm.

(...) zajęła stanowisko w sprawie.

Dowód: Pismo z 19 listopada 2020 r., k. 206 akt adm.

W dniu 9 grudnia 2020 r. Prezes UKE wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja Prezesa UKE z 9 grudnia 2020 r., k. 209 akt adm..

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda podlegało oddaleniu.

W myśl art. 17 ustawy o wspieraniu rozwoju operator sieci ma obowiązek zapewnić przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

Stosownie do treści art. 24a ustawy o wspieraniu rozwoju, do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 i art. 21-24 ustawy o wspieraniu rozwoju.

Każda ze stron negocjacji ma możliwość zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej umowę o dostępie do infrastruktury technicznej w przypadku niedokonania zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taką zmianę (art. 21 ust. 2 w związku z art. 24a ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Ponadto, zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju, opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (w niniejszej sprawie (...)) określa się w wysokości, która umożliwi zwrot poniesionych przez tego przedsiębiorcę kosztów oraz wpływ dostępu do infrastruktury technicznej na pian biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych.

Na mocy art. 23 ustawy o wspieraniu rozwoju w związku z art. 15-17b Pt, Prezes UKE przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Zgodnie z art. 16 ust. 1 zdanie drugie Pt, Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszego postępowania, należy w pierwszej kolejności wskazać, że ze względu na fakt, że negocjacje pomiędzy (...) a (...) były prowadzone ponad 60 dni i nie doprowadziły do zmiany Umowy Ramowej, spółka (...) była uprawniona do zainicjowania postępowania przed Prezesem UKE.

W związku z powyższym, Prezes UKE, stosownie do przytoczonych wyżej przepisów, wydał decyzję zmieniającą umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, biorąc pod uwagę, w szczególności, konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu. Spółka (...), jako operator sieci, po spełnieniu wymagań zawartych w art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju, była uprawniona do wystąpienia do Prezesa UKE z wnioskiem o zmianę Umowy Ramowej. Bezzasadne są zatem twierdzenia Powoda, jakoby zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej do jej wydania.

W ocenie powodowej spółki, dokonując zmiany oferty ramowej, Prezes UKE, przyczynił się do istotnego pogorszenia warunków (...), na których spółka ta mogła korzystać z usług świadczonych przez Zainteresowanego. Powód wskazywał, że do zmienianych decyzjami indywidualnymi umów o dostępie do kanalizacji (...), Prezes UKE musi stosować warunki określone w zatwierdzonej ofercie ramowej. Ponadto, w ocenie Powoda, Pozwany określił obowiązek współpracy z (...), w ramach korzystania z kanalizacji kablowej Zainteresowanego, w sposób wykraczający poza zakres zawarty w Decyzji (...).

Jednakże, zdaniem Sądu, wyrażony przez Powoda pogląd jest bezzasadny. Powód nieprawidłowo uczynił zarzut z ustalenia przez Pozwanego warunków, odbiegających od tych zawartych w decyzji z 11 września 2018 r.

Sąd orzekający w niniejszym składzie, w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy, zawarte w uzasadnieniu wyroku z 28 stycznia 2015 r., wydanego w sprawie toczącej się pod sygn. akt III SK 27/14, zgodnie z którym: „Prezes UKE może zmienić umowę o dostępie zawartą na podstawie oferty ramowej zarówno w ten sposób, że zmodyfikuje względem tej oferty układ praw i obowiązków stron, jak i w ten sposób, że wprowadzi do umowy takie rozwiązania, które nie zostały przewidziane w ofercie ramowej, jeśli będzie to uzasadnione przesłankami interwencji w stosunek umowy określony we właściwych przepisach prawa”. (Wyrok SN z 28.01.2015 r., III SK 27/14, OSNP 2017, nr 2, poz. 25., System Informacji Prawnej Lex, nr 1733677).

Należy dodać, że Prezes UKE był również zobowiązany do wzięcia pod uwagę wysokości opłat z tytułu dostępu oraz ukształtowanie warunków w taki sposób, aby opłaty te umożliwiały przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, zwrot poniesionych przez niego kosztów. Na marginesie warto zauważyć, że strona powodowa nie wskazała i nie uzasadniła, w sposób precyzyjny, który warunek – w jej ocenie – stanowi warunek mniej korzystny dla Powoda, nieadekwatny bądź ustalony z naruszeniem interesów Spółki.

Sąd nie dopatrył się, jakoby Prezes UKE dokonał ustalenia warunków, z pominięciem zasady niedyskryminacji i proporcjonalności. Zwiększenie ochrony interesów (...), np. poprzez modyfikację w zakresie kar umownych, nie świadczy jednocześnie o pogorszeniu warunków (...). Wprowadzone modyfikacje nie są mniej korzystne dla (...), w przypadku prawidłowej współpracy stron, bowiem zostają uruchomione dopiero w przypadku wystąpienia nadużyć.

W związku z tym, należało przyjąć, że działanie Prezesa UKE nie wykraczało poza jego umocowanie, co również oznacza, że Pozwany nie naruszył przepisów prawa.

Sąd nie podzielił również drugiego zarzutu odwołania, mianowicie zarzutu naruszenia przez Pozwanego art. 22 ust. 9 ustawy o wspieraniu rozwoju.

Przytoczony już na wstępie przepis art. 22 ust. 9 ustawy o wspieraniu rozwoju, reguluje uprawnienie Prezesa UKE do zmiany decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej. Należy tym samym wyjaśnić, że współpraca stron jest oparta na postanowieniach zawartych w Umowie Ramowej. Oznacza to, że wbrew zapatrywaniu Powoda, zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja, nie została wydana na podstawie art. 22 ust. 9 ustawy o wspieraniu rozwoju lecz na podstawie art. 22 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24a ust. 1 i art. 17 tej ustawy.

Przepis art. 21 ust. 2 oraz art. 24a ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, nadaje uprawnienie każdej ze stron negocjacji, do zwrócenia się do Prezesa UKE, z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, pod warunkiem niedokonania zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taką zmianę.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, Prezes UKE słusznie uznał, że w sprawie wystąpiły przesłanki uprawniające Pozwanego do dokonania zmiany Umowy Ramowej o dostęp do kanalizacji kablowej, zawartej 6 marca 2013 r., a w efekcie - wydanie Decyzji zmieniającej. Jak bowiem ustalono, strony nie doszły do porozumienia w zakresie zmiany umowy, a prowadzone przez nie negocjacje trwały ponad 60 dni. W konsekwencji, złożenie przez (...) wniosku, datowanego na 20 marca 2020 r., skutecznie zainicjowało postępowanie administracyjne przed Prezesem UKE, którego stronami byli (...) i (...).

Za bezpodstawny należało uznać także ostatni zarzut odwołania.

Nie jest bowiem możliwe przyznanie Powodowi racji, co do twierdzenia, że Pozwany naruszył art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju. Warunki dostępu do kanalizacji kablowej (...) zostały ustalone w zgodzie z kryteriami wskazanymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, czyli mając na względzie konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków przy wydawaniu rozstrzygnięcia. Warto również powtórzyć, za Prezesem UKE, że modyfikacje Umowy Ramowej dokonane zaskarżoną decyzją, nie tylko gwarantują efektywną współpracę, ale także eliminują ryzyko nadużyć związanych z nieprawidłowym wykonywaniem Umowy Ramowej.

Słusznie wskazał Pozwany, że twierdzenia Powoda, jakoby decyzja została wydana na podstawie faktów niezwiązanych z przedmiotową sprawą oraz stronami postępowania administracyjnego, są chybione. Poczynione w sprawie ustalenia, Pozwany oparł przede wszystkim na podstawie okoliczności wynikających z treści korespondencji, przeprowadzonej w toku postępowania administracyjnego, wszczętego na wniosek (...). Postępowanie zostało wszczęte wobec nieprawidłowości, jakie wystąpiły w dotychczasowym wykonywaniu łączącej strony umowy.

Należy jednocześnie wyjaśnić, że zarzuty naruszenia przepisów postępowania administracyjnego są bezskuteczne przed tut. Sądem, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Reasumując powyższe rozważania, w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Zarzuty sformułowane w odwołaniu nie były trafne, w związku z tym nie mogły prowadzić do zmiany lub uchylenia decyzji. Powód nie wykazał, jakoby zaistniały po stronie Pozwanego nieprawidłowości w dokonaniu ustaleń faktycznych albo że przeprowadzone wnioski zostały opatrzone błędami.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu pozwanemu - Prezesowi UKE oraz zainteresowanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, wynikające z § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a w przypadku zainteresowanego, także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (737 zł).

SSO Maciej Kruszyński